ข้อบังคับสมาคมกีฬากีฬาไทยแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
ว่าด้วย กติกากีฬาดาบไทย หมวดการแข่งขันและการตัดสิน พ.ศ. 2568

เพื่อเป็นการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามประจำชาติไทย ส่งเสริมกีฬาดาบไทยให้มีมาตรฐานเป็นที่นิยมแพร่หลาย และพัฒนากีฬาดาบไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล สมาคมกีฬากีฬาไทยแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เห็นควรให้กำหนดข้อบังคับขึ้นมา ดังนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้ชื่อว่า “ข้อบังคับสมาคมกีฬากีฬาไทยแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วย กติกากีฬาดาบไทย หมวดการแข่งขันและการตัดสิน พ.ศ. 2568”

ข้อ 2 ในข้อบังคับนี้

“สมาคม” หมายถึง สมาคมกีฬากีฬาไทยแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

“ข้อบังคับ” หมายถึง “ข้อบังคับสมาคมกีฬากีฬาไทยแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วย กติกากติกากีฬาดาบไทย พ.ศ. 2568”

“คณะอนุกรรมการ” หมายถึง คณะอนุกรรมการกีฬาดาบไทย สมาคมกีฬากีฬาไทยแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

“คณะกรรมการจัดการแข่งขัน” หมายถึง คณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากสมาคม หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการแข่งขัน ให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการแข่งขันคราวนั้น

“กรรมการกลาง” หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสมาคมหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการแข่งขัน ให้มีหน้าที่บริหารกระบวนการแข่งขัน ควบคุมดูแลการจัดการแข่งขัน และรับรองผลการแข่งขัน ในการจัดการแข่งขันคราวนั้น

“กรรมการเทคนิค” หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสมาคมหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการแข่งขัน ให้มีหน้าที่ ควบคุมดูแล แนะนำ และชี้ขาดปัญหาการตัดสิน และรับรองผลการแข่งขัน ในการจัดการแข่งขันคราวนั้น

“ผู้ตัดสิน” หมายถึง ผู้ตัดสินชี้ขาดในสนามแข่งขัน ประกอบด้วย ผู้ตัดสินหลักและผู้ตัดสินรอง

“ผู้ตัดสินหลัก” หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ กำกับควบคุมการแข่งขัน วินิจฉัยผลการแข่งขัน และตัดสินการแข่งขันชี้ขาดผู้ชนะ

“ผู้ตัดสินรอง” หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ ช่วยเหลือการกำกับควบคุมการแข่งขันของผู้ตัดสินหลัก วินิจฉัยผลการแข่งขันและตัดสินการแข่งขัน

“เจ้าหน้าที่สนาม” หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ความคุมอุปกรณ์ในสนามแข่งขันและบันทึกผลการแข่งขันในการจัดการแข่งขันคราวนั้น

“แพทย์สนาม” หมายถึง บุคลากรทางการแพทย์ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่แพทย์สนาม ในการจัดการแข่งขันคราวนั้น

“นักกีฬา” หมายถึง นักกีฬาดาบไทย

“BPM” หมายถึง หน่วยวัดความเร็วด้วยจำนวนจังหวะครั้งต่อนาที (Beat Per Minute) มักถูกนำมาใช้ในทางการแพทย์ในการนับจังหวะเต้นของหัวใจ และนำมาใช้ใช้ในการเล่นดนตรีเพื่อกำหนดความเร็วของจังหวะ ในที่นี่ได้นำมาใช้เปรียบเทียบความเร็วในการกระทำของนักกีฬาทั้งสองฝ่าย คือ ในการกระทำกลับเมื่อถูกตีเป็นผลสำเร็จ

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อบังคับ “สมาคมกีฬากีฬาไทยแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วย กติกาแข่งขันดาบไทย พ.ศ. 2563” และใช้ข้อบังคับนี้แทน สำหรับการแข่งขันที่สมาคมรับผิดชอบในการดำเนินการจัดการแข่งขัน ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศข้อบังคับนี้เป็นต้นไป

ข้อ 4 เจตคติกีฬาดาบไทย

เจตคติกีฬาดาบไทย หมายถึง เจตน์จำนงและอุดมคติของกีฬาดาบไทย อันประสงค์ให้ กีฬาดาบไทยเป็นเครื่องมือพัฒนาประชากรให้เป็น **สุภาพชนและปัญญาชน** โดยใช้ศาสตร์และศิลปะการต่อสู้ด้วยอาวุธไทย ซึ่งมุ่งเน้นที่การป้องกันตัวและต่อสู้กันด้วยสติปัญญาในการแข่งขัน ให้คู่ต่อสู้พลาดพลั้งในการป้องกันตัวไม่ใช่มุ่งหวังทำร้ายกันให้เกิดผลแพ้ชนะ ด้วย **น้ำใจนักกีฬา** โดยใช้หลักคิดในการแข่งขันว่า

“ป้องกันตัวได้ ตีเขาได้ และ ทำให้ผู้ตัดสินเห็น”

กีฬาดาบไทย ออกแบบลักษณะการต่อสู้ให้กระชับรัดกุมและไม่รุนแรง โดยมีหลักสูตรและรูปแบบการฝึกที่รับรองจากสมาคม ให้เป็นรูปแบบการเล่นมาตรฐานและเข้าใจตรงกันถึงเจตคติของกีฬาดาบไทย ซึ่งหากนักกีฬาได้รับการฝึกฝนอย่างถูกต้องแล้ว ย่อมเข้าใจในวิถีการต่อสู้ป้องกันตัวด้วยอาวุธและเจตคติของกีฬาดาบไทย ซึ่งสามารถนำไปต่อยอดพัฒนาทักษะและคุณภาพชีวิตของตนได้ในภายหน้า

ข้อ 5 จรรยาและหน้าที่ของนักกีฬา

นักกีฬาดาบไทย ต้องประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นเยี่ยงอย่าง ในฐานะผู้จรรโลงศิลปะและกีฬาของชาติ ดังต่อไปนี้

(5.1) นักกีฬาพึงเป็น สุภาพชน คือ ผู้มีมารยาทและรู้กาลเทศะในการแข่งขัน

(5.2) นักกีฬาพึงเป็น ปัญญาชน คือ ผู้มีสติและใช้ปัญญาในการแข่งขัน

(5.3) นักกีฬาพึงเป็น ผู้มีเกียรติ คือ ผู้มีน้ำใจนักกีฬาและทำการแข่งขันอย่างเต็มความสามารถ

(5.4) นักกีฬาพึงตระหนักถึงความปลอดภัยของคู่แข่งขันมากกว่าชัยชนะเป็นสำคัญ

(5.5) นักกีฬาพึงฝึกฝนทักษะกีฬาดาบไทย ตาม “เจตคติของกีฬาดาบไทย” ให้ถูกต้อง

(5.6) นักกีฬาพึงเตรียมพร้อมทำการแข่งขันและตรวจสอบ อาวุธ เครื่องป้องกันและเครื่องแต่งกายของตนให้ถูกต้องตามข้อบังคับเสมอ และนำไปตรวจสอบก่อนการแข่งขันทุกวัน

(5.7) นักกีฬาพึงทบทวนกติการการแข่งขันให้กระจ่างแจ้ง และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ตัดสินอย่างเคร่งครัด

(5.8) นักกีฬาพึงมีจิตอาสา ช่วยเหลือกิจการกีฬาดาบไทยตามกำลังความสามารถของตน เพื่อช่วยธำรงกีฬาดาบไทยให้ยั่งยืนคู่ประเทศไทยสืบไป

ข้อ 6 ข้อปฏิบัติของนักกีฬาในสนาม

นักกีฬามีข้อปฏิบัติและสิทธิของตน ในการแข่งขันดังต่อไปนี้

(6.1) เตรียมตัวให้พร้อมและลงสนามทันทีเมื่อกรรมการกลางเรียกลงสนาม

(6.2) เมื่อรายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่สนาม นักกีฬาต้องตรวจสอบความถูกต้องของชื่อตน และเมื่อการแข่งขันจบลง นักกีฬาต้องตรวจสอบผลการแข่งขัน พร้อมลงชื่อรับรองผลการแข่งขันด้วย

(6.3) นักกีฬาต้องส่งอาวุธและหน้ากากให้ผู้ตัดสินตรวจสอบ รวมถึงความเรียบร้อยของเครื่องแต่งกายด้วย

(6.4) นักกีฬาให้ทำความเคารพผู้ตัดสินและคู่แข่งขันด้วยการไหว้ เพียงก่อนเริ่มการแข่งขันและหลังจบการแข่งขันเท่านั้น

(6.5) เมื่อผู้ตัดสินหลักสั่ง “นักกีฬาจรดดาบ” นักกีฬาต้องเข้ายืนจรดดาบ ณ จุดที่กำหนด เมื่อผู้ตัดสินหลักสั่ง “พร้อม” นักกีฬาต้องยืนนิ่งเพื่อแสดงความพร้อม และเริ่มทำการต่อสู้ หลังผู้ตัดสินหลักสั่ง “เริ่ม”

(6.6) นักกีฬาต้องหยุดทำการต่อสู้ทันทีและยืนอยู่กับที่ เมื่อผู้ตัดสินสั่ง “หยุด”

(6.7) ระหว่างที่ผู้ตัดสินกำลังทำการตัดสิน นักกีฬาต้องยืนอยู่ในอาการสงบนิ่ง

(6.8) เมื่อผู้ตัดสินทำการตัดสินแต้มและเป็นผล นักกีฬาต้องกลับไปจรดดาบเริ่มต้นที่กลางสนาม

(6.9) เมื่อผู้ตัดสินทำการตัดสินแต้มและไม่เป็นผล นักกีฬาต้องยืนอยู่จุดเดิมก่อนการเข้าทำและทำการวัดระยะจรดอาวุธตามที่ผู้ตัดสินกำหนด

(6.10) เมื่อนักกีฬาเริ่มทำการแข่งขันในสนาม นักกีฬาต้องอยู่ในสนามแข่งขันตลอดเวลา จนกว่าจะจบการแข่งขันในคู่นั้น ๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ตัดสินหลัก

(6.11) เมื่อนักกีฬาเป็นฝ่ายกระทำออกนอกวง นักกีฬาต้องกลับมายืนที่เส้นเตือน และปฏิบัติตามคำสั่งผู้ตัดสิน และเมื่อนักกีฬาคู่ต่อสู้เป็นฝ่ายกระทำออกนอกวง นักกีฬาต้องถอยเข้ามากลางสนามและทำการวัดระยะจรดอาวุธตามที่ผู้ตัดสินกำหนด

ข้อ 7 สิทธิของนักกีฬาในสนาม

(7.12) เมื่อนักกีฬาต้องการใช้สิทธิ์ขอเวลานอก ให้กระทำตามข้อ 14

(7.13) เมื่อนักกีฬาบาดเจ็บระหว่างการแข่งขัน ให้แจ้งต่อผู้ตัดสินจะได้รับสิทธิ์ตามข้อ 15

(7.14) นักกีฬาสามารถใช้สิทธิ์ในการประท้วงผลการตัดสินได้ โดยปฏิบัติตาม “ข้อบังคับสมาคมกีฬากีฬาไทยแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วย กติกากีฬาดาบไทย หมวดการจัดการแข่งขัน พ.ศ. 2568” ข้อ 17

ข้อ 8 จรรยาและหน้าที่ของผู้ตัดสิน

ผู้ตัดสินกีฬาดาบไทย ต้องประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นเยี่ยงอย่าง ในฐานะผู้จรรโลงศิลปะและกีฬาของชาติ ดังต่อไปนี้

(8.1) ผู้ตัดสิน เป็นผู้ธำรงหลักการเจตคติกีฬาดาบไทยและกติกาดาบไทย ด้วยการทำหน้าที่อย่างเคร่งครัด

(8.2) ผู้ตัดสิน เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรมและเป็นกลาง

(8.3) ผู้ตัดสิน ทำหน้าที่และวินิจฉัยชี้ขาดผลการแข่งขัน และรับรองผลการแข่งขันในแต่ละคู่

(8.4) ผู้ตัดสิน พึงตระหนักถึงความปลอดภัยของนักกีฬาเป็นสำคัญ

(8.5) ผู้ตัดสิน พึงทบทวนกติการการแข่งขันให้กระจ่างแจ้ง และฝึกฝนทักษะกีฬาดาบไทย ตาม “เจตคติของกีฬาดาบไทย” ให้ถูกต้อง

(8.6) ผู้ตัดสิน มีหน้าที่ตรวจสอบอาวุธ เครื่องป้องกันและเครื่องแต่งกาย ที่นักกีฬาใช้ในการแข่งขันให้ถูกต้องตามกติกา และอยู่ในสภาพที่พร้อมในการป้องกันอันตรายหรือไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่นักกีฬาได้ รวมไปถึงตรวจสอบเครื่องป้องกันทั้งหน้ากากและกระจับ ต้องเป็นตามที่ข้อบังคับกำหนด

(8.7) ผู้ตัดสิน มีหน้าที่ตรวจสอบความพร้อมของสนามแข่งขันและอุปกรณ์ในการตัดสิน

(8.8) ผู้ตัดสิน มีหน้าที่เป็นผู้ควบคุมดูแลและดำเนินการแข่งขันในสนามแข่งขันให้ถูกต้องและเรียบร้อย เช่น รักษาความปลอดภัยของนักกีฬาอย่างเคร่งครัด รักษาบรรยากาศการแข่งขันให้สงบเรียบร้อย เตือนเวลาแข่งขัน เตือนเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น หรือคอยสังเกตความผิดปกติของนักกีฬา เป็นต้น

(8.9) ผู้ตัดสิน มีหน้าที่รับคำประท้วงการตัดสินจากนักกีฬาและแจ้งต่อ กรรมการเทคนิค

(8.10) ผู้ตัดสิน พึงทำหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจาก กรรมการเทคนิค

(8.11) ผู้ตัดสิน พึงมีจิตอาสา ช่วยเหลือกิจการกีฬาดาบไทยตามกำลังความสามารถของตน เพื่อช่วยธำรงกีฬาดาบไทยให้ยั่งยืนคู่ประเทศไทยสืบไป

ข้อ 9 ข้อปฏิบัติของผู้ตัดสินหลักในสนาม

ผู้ตัดสินหลัก มีข้อปฏิบัติในสนาม ดังต่อไปนี้

(9.1) ตรวจสอบความพร้อมของสนามแข่งขัน ป้ายแสดงเวลาและแต้ม รวมถึงอุปกรณ์ในการตัดสิน

(9.2) ตรวจสอบอาวุธ เครื่องป้องกันและเครื่องแต่งกาย ที่นักกีฬานำมาทำการแข่งขันว่า ผ่านการตรวจจาก กรรมการเทคนิคหรือไม่ และอยู่ในสภาพที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อนักกีฬาในขณะแข่งขัน หากผู้ตัดสินหลักไม่มั่นใจสามารถร้องขอให้กรรมการเทคนิคเข้าตรวจสอบอีกครั้งได้และคำตัดสินถือเป็นที่สุด และถ้าเป็นการแข่งขันประเภทที่ใช้ดาบยุวชนแข่งขันและดาบแข่งขัน หากนักกีฬาใช้ดาบสีแดงหรือน้ำเงิน ต้องใช้สีให้ตรงกับฝ่ายสีของตน อีกทั้งหากเป็นการแข่งขันประเภทดาบสองมือ นักกีฬาต้องใช้ดาบสีเดียวกันทั้งสองเล่มด้วย

(9.3) เป็นผู้ออกคำสั่ง เริ่มการแข่งขัน โดยให้มีคำสั่งและจังหวะการออกคำสั่งเว้นระยะ ดังนี้

(9.3.1) “เวลาพร้อม” ให้และรอสัญญาณความพร้อมจากเจ้าหน้าที่สนาม

(9.3.2) “จรดดาบ” ให้นักกีฬาทำการจรดดาบพร้อมต่อสู้ แล้วเหยียดแขนให้ธงขนานกัน

(9.3.3) “พร้อม” ให้นักกีฬานิ่งอยู่กับที่ห้ามเคลื่อนไหว ผู้แล้วแบะธงไปทางนักกีฬาทั้งคู่

(9.3.4) “เริ่ม” ให้นักกีฬาเริ่มทำการต่อสู้ได้ แล้วไขว้ธงไปด้านหน้า

เมื่อเริ่มการแข่งขันไปแล้ว ผู้ตัดสินหลักอาจไม่ต้องสั่ง “เวลาพร้อม” อีกก็ได้

(9.4) เป็นผู้ออกคำสั่ง หยุดการแข่งขัน ด้วยคำว่า **“หยุด”** พร้อมยกแขนขนานธงคู่เป็นสัญญาน **เมื่อเห็นว่าเกิดการกระทำที่อาจจะเป็นผล** ตามหลักการวินิจฉัยแต้ม ข้อ (11.1) ให้ผู้ตัดสินหลักปฏิบัติดังนี้

(9.4.1) แจ้งลำดับเหตุการณ์ที่เกิดแก่นักกีฬา

(9.4.2) เว้นระยะเวลาประมาณ 5 วินาที แล้วจึงสั่งวินิจฉัยแต้ม โดยใช้คำสั่งว่า “ตัดสิน”

(9.4.3) ผู้ตัดสินทุกคนแสดงสัญญาณการวินิจฉัยแต้มของตนพร้อมกัน หากเห็นว่าฝ่ายใดได้แต้มให้ยกธงฝ่ายนั้น หากเห็นว่าเป็นการ ตีสวน ให้ยกธงไขว้กันระดับหน้าอก และหากเห็นว่าเป็นการตีเปล่า ให้โบกธงไขว้กันระดับต้นขา

(9.4.4) ผู้ตัดสินหลักวินิจฉัยแล้ว ถ้าการตัดสินเป็นผล ตามข้อ (11.1) ให้แจ้งผลการตัดสินแก่นักกีฬา และแจ้งแก่เจ้าหน้าที่สนามบันทึกผลการตัดสิน ด้วยคำสั่ง “ฝ่าย แดง/น้ำเงิน ได้ 1 แต้ม” แล้วให้นักกีฬากลับมาเริ่มทำการแข่งขันที่กลางสนาม

(9.4.5) ผู้ตัดสินหลักวินิจฉัยแล้ว ถ้าการตัดสินไม่เป็นผล ตามข้อ (12.2) และผลการวินิจฉัย

เป็นไปตามข้อ (11.2) ให้แจ้งผลการตัดสินแก่นักกีฬา ด้วยคำสั่ง “นักกีฬาตีสวน” หรือ “นักกีฬาตีเปล่า” แล้วผู้ตัดสินหลัก สั่งให้นักกีฬาฝ่ายที่ถูกเข้ากระทำยืนตัวตรงเท้าชิดอยู่กับที่ ณ จุดเดิม แล้วปฏิบัติตามข้อ (9.13) จากนั้นผู้ตัดสินหลักสั่งเริ่มการแข่งขันต่อไป

(9.5) เป็นผู้ออกคำสั่ง หยุดการแข่งขัน ด้วยคำว่า **“หยุด”** พร้อมยกแขนขนานธงคู่เป็นสัญญาน **เมื่อนักกีฬาออกนอกวง** หรือผู้ตัดสินรองส่งสัญญาณว่า มีนักกีฬากระทำออกนอกวง ตามข้อ (12.2.1)

(9.5.1) แจ้งลำดับเหตุการณ์ที่เกิดแก่นักกีฬาผู้ทำออกนอกวง

(9.5.2) ผู้ตัดสินออกคำสั่ง “ฝ่าย แดง/น้ำเงิน ออกนอกวง 1 ครั้ง” และดูเจ้าหน้าที่สนามบันทึกออกนอกวง แก่นักกีฬาฝ่ายนั้นที่ป้ายคะแนน

(9.5.3) ผู้ตัดสินสั่งให้นักกีฬาทั้งคู่ถอยเข้าสู่จุดศูนย์กลางสนาม โดยนักกีฬาฝ่ายที่ออกนอกวงยืนตัวตรงปลายเท้าทั้งสองข้างเหยียบที่เส้นเตือนใกล้จุดที่ออกนอกวง โดยปฏิบัติตามข้อ (9.13) จากนั้นผู้ตัดสินหลักสั่งเริ่มการแข่งขันต่อไป

(9.5.4) เมื่อมีการได้แต้มเกิดขึ้นให้ ผู้ตัดสินหลักสั่งเจ้าหน้าที่สนามลบบันทึก และกลับไปเริ่มการแข่งขันที่กลางสนาม

(9.5.5) หากนักกีฬาผู้มีบันทึกออกนอกวง กระทำออกนอกวงซ้ำ ให้ผู้ตัดสินหลักสั่งให้แต้มเพิ่ม 1 แต้มกับนักกีฬาอีกฝ่าย ด้วยคำสั่ง “ฝ่าย แดง/น้ำเงิน ออกนอกวงซ้ำ ฝ่าย น้ำเงิน/แดง ได้ 1 แต้ม” และสั่งเจ้าหน้าที่สนามลบบันทึกออก และกลับไปเริ่มการแข่งขันที่กลางสนาม

(9.5.6) หากนักกีฬากระทำอื่นใดแล้ว ออกนอกวง ให้ผู้ตัดสินหลักทำการวินิจฉัยและตัดสินตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

(9.6) เป็นผู้ออกคำสั่ง หยุดการแข่งขัน ด้วยคำว่า **“หยุด”** พร้อมยกแขนขนานธงคู่เป็นสัญญาน **เมื่อนักกีฬาทำดาบหลุด** หรือผู้ตัดสินรองส่งสัญญาณว่า มีนักกีฬากระทำดาบหลุด ตามข้อ (12.2.2)

(9.6.1) แจ้งลำดับเหตุการณ์ที่เกิดแก่นักกีฬา

(9.6.2) ผู้ตัดสินออกคำสั่ง “ฝ่าย แดง/น้ำเงิน ดาบหลุด 1 ครั้ง” และดูเจ้าหน้าที่สนามบันทึกดาบหลุด แก่นักกีฬาฝ่ายนั้นที่ป้ายคะแนน

(9.6.3) ผู้ตัดสินหลักสั่งให้นักกีฬาฝ่ายที่ทำดาบหลุดยืนตัวตรงเท้าชิดอยู่กับที่ ณ จุดเดิม โดยปฏิบัติตามข้อ (9.13) จากนั้นผู้ตัดสินหลักสั่งเริ่มการแข่งขันต่อไป

(9.6.4) หากนักกีฬาผู้มีบันทึกดาบหลุด กระทำดาบหลุดซ้ำ ให้ผู้ตัดสินหลักสั่งให้แต้มเพิ่ม 1 แต้มกับนักกีฬาอีกฝ่าย ด้วยคำสั่ง “ฝ่าย แดง/น้ำเงิน ดาบหลุดซ้ำ ฝ่าย น้ำเงิน/แดง ได้ 1 แต้ม” และสั่งเจ้าหน้าที่สนามลบบันทึกออก และกลับไปเริ่มการแข่งขันที่กลางสนาม

(9.6.5) หากนักกีฬากระทำอื่นใดแล้ว ทำดาบหลุด ก่อนคำสั่ง “หยุด” ของผู้ตัดสินหลัก ให้ผู้ตัดสินหลักทำการวินิจฉัยและตัดสินตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

(9.7) เป็นผู้ออกคำสั่ง หยุดการแข่งขัน ด้วยคำว่า **“หยุด”** พร้อมยกแขนขนานธงคู่เป็นสัญญาน **เมื่อเห็นว่านักกีฬาหรือผู้เกี่ยวข้องกระทำผิดวิสัย** หรือผู้ตัดสินสำรองส่งสัญญาณว่า นักกีฬาหรือผู้เกี่ยวข้องกระทำผิดวิสัย ตามข้อ 13 ให้ผู้ตัดสินดำเนินการตามข้อ (12.2.3)

(9.7.1) แจ้งลำดับเหตุการณ์ที่เกิดแก่นักกีฬา

(9.7.2) เว้นระยะเวลาประมาณ 5 วินาที แล้วจึงสั่งให้วินิจฉัยการกระทำ โดยใช้คำสั่งว่า “ตัดสิน”

(9.7.3) ผู้ตัดสินทุกคนแสดงสัญญาณการวินิจฉัยกรณีของตนพร้อมกัน หากวินิจฉัยแล้ว เห็นด้วย ให้ผู้ตัดสินยกธงสีเดียวกับนักกีฬาฝ่ายที่ถูกวินิจฉัย หากวินิจฉัยแล้ว ไม่เห็นด้วย ให้ผู้ตัดสินไขว้ธงไว้ที่หน้าขา

(9.7.4) ผู้ตัดสินหลักวินิจฉัยตามข้อ (12.2.3) แล้ว การตัดสินเป็นผล ให้แจ้งผลการตัดสินแก่นักกีฬา และแจ้งแก่เจ้าหน้าสนามบันทึกผลการตัดสิน ด้วยคำสั่ง “ฝ่าย แดง/น้ำเงิน เตือน 1 ครั้ง” แล้วให้นักกีฬาฝ่ายที่ถูกกระทำผิดวิสัยยืนตัวตรงเท้าชิดอยู่กับที่ ณ จุดเดิม โดยปฏิบัติตามข้อ(9.13) จากนั้นผู้ตัดสินหลักสั่งเริ่มการแข่งขันต่อไป

(9.7.5) ผู้ตัดสินหลักวินิจฉัยตามข้อ (12.2.3) แล้ว การตัดสินไม่เป็นผล ให้แจ้งผลการตัดสินแก่นักกีฬา แล้วให้นักกีฬาฝ่ายที่ถูกกระทำผิดวิสัยยืนตัวตรงเท้าชิดอยู่กับที่ ณ จุดเดิม โดยปฏิบัติตามข้อ (9.13) จากนั้นผู้ตัดสินหลักสั่งเริ่มการแข่งขันต่อไป

(9.7.6) หากนักกีฬาผู้มีบันทึกเตือน กระทำผิดวิสัยและถูกตัดสินให้บันทึกเตือนซ้ำ ตามข้อ (9.7.4) ให้แจ้งผลการตัดสินแก่นักกีฬา และแจ้งแก่เจ้าหน้าที่สนามบันทึกผลการตัดสิน ด้วยคำสั่ง “ฝ่าย แดง/น้ำเงิน เตือนซ้ำ ฝ่าย น้ำเงิน/แดง ได้ 1 แต้ม” และกลับไปเริ่มการแข่งขันที่กลางสนาม

(9.7.7) หากนักกีฬาผู้มีบันทึกเตือน กระทำผิดวิสัยและถูกตัดสินให้บันทึกเตือนซ้ำอีกตามข้อ (9.7.4) ให้ผู้ตัดสินกระทำตามข้อ (9.7.6) ซ้ำอีก จนกว่านักกีฬาอีกฝ่ายจะได้แต้มถึง 5 แต้ม

(9.7.8) หากรณีกระทำผิดวิสัย มีต้นเหตุจากผู้อื่นที่ไม่ใช่นักกีฬา ให้ผู้ตัดสินหลักแจ้งแก่ กรรมการเทคนิค เพื่อเตือนต้นเหตุฝ่ายนั้น หากยังกระทำผิดวิสัยซ้ำให้เชิญออกนอกสนามแข่งขัน

(9.8) เป็นผู้ออกคำสั่ง หยุดการแข่งขัน ด้วยคำว่า **“หยุด”** พร้อมยกแขนขนานธงคู่เป็นสัญญาน **เมื่อนักกีฬาขอเวลานอก** ตามข้อ (14)

(9.8.1) เมื่อผู้ตัดสินหลักรับทราบความต้องการของนักกีฬาแล้ว ให้ผู้ตัดสินแจ้งแก่นักกีฬาและแก่เจ้าหน้าที่สนาม ด้วยคำสั่ง “ฝ่ายแดง/น้ำเงิน ขอเวลานอก จับเวลา 1 นาที”

(9.8.2) ผู้ตัดสินหลักอนุญาตให้นักกีฬากลับไปที่ฝ่ายตนตั้งอยู่ โดยนักกีฬายังต้องยืนอยู่ในสนาม

(9.8.3) เมื่อครบเวลา 1 นาที ผู้ตัดสินหลักเรียกนักกีฬาทั้งสองฝ่าย กลับมาทำการแข่งขัน ณ จุดเดิม โดยให้นักกีฬาฝ่ายที่ขอเวลานอก ยืนตัวตรงเท้าชิดอยู่กับที่ ณ จุดเดิม โดยปฏิบัติตามข้อ (9.13) จากนั้นผู้ตัดสินหลักสั่งเริ่มการแข่งขันต่อไป

(9.9) เป็นผู้ออกคำสั่ง หยุดการแข่งขัน ด้วยคำว่า **“หยุด”** พร้อมยกแขนขนานธงคู่เป็นสัญญาน **เมื่อเห็นว่า นักกีฬาอยู่ในสภาพไม่พร้อมทำการแข่งขันหรือบาดเจ็บ**

(9.9.1) สอบถามนักกีฬาฝ่ายที่อยู่ในสภาพไม่พร้อมทำการแข่งขันหรือนักกีฬาที่มีอาการบาดเจ็บ

(9.9.2) หากผู้ตัดสินหลักเห็นว่า เป็นการแก้ปัญหาเล็กน้อย ของนักกีฬาฝ่ายที่อยู่ในสภาพไม่พร้อมทำการแข่งขัน ให้นักกีฬาฝ่ายนั้นแก้ปัญหาก่อน แล้วกลับมาทำการแข่งขัน ณ จุดเดิม โดยปฏิบัติตามข้อ (9.13) จากนั้นผู้ตัดสินหลักสั่งเริ่มการแข่งขันต่อไป

(9.9.3) หากผู้ตัดสินหลักเห็นว่า นักกีฬาบาดเจ็บ ให้ผู้ตัดสินหลักปฏิบัติตามข้อ (15.1)

(9.9.4) เมื่อนักกีฬาพักครบเวลา 5 นาที หากนักกีฬาฝ่ายที่บาดเจ็บ สามารถทำการแข่งขันต่อได้ ให้ผู้ตัดสินหลักเรียกนักกีฬาทั้งสองฝ่าย กลับมาทำการแข่งขัน ณ จุดเดิม โดยปฏิบัติตามข้อ (9.13) จากนั้นผู้ตัดสินหลักสั่งเริ่มการแข่งขันต่อไป

(9.9.5) เมื่อนักกีฬาพักครบเวลา 5 นาที หากนักกีฬาฝ่ายที่บาดเจ็บ ไม่สามารถทำการแข่งขันต่อได้ ให้ผู้ตัดสินหลักแจ้งแก่นักกีฬาทั้งสองฝ่าย โดยปฏิบัติตามข้อ (15.1)

(9.10) เป็นผู้ออกคำสั่ง หยุดการแข่งขัน ด้วยคำว่า **“หยุด”** พร้อมยกแขนขนานธงคู่เป็นสัญญาน **เมื่อเจ้าหน้าที่สนามกดกริ่งสัญญาณ** แจ้งเวลาในการในการแข่งขันเหลืออีก 1 นาที หรือหมดเวลาการแข่งขัน

(9.10.1) หากเหลือเวลาทำการแข่งขันอีก 1 นาที ให้แจ้งนักกีฬาทั้งสองฝ่าย ด้วยคำสั่ง “เหลือเวลาอีก 1 นาที” แล้วสั่งเริ่มการแข่งขันต่อไป

(9.10.2) หากหมดเวลาทำการแข่งขัน ให้แจ้งนักกีฬาทั้งสองฝ่าย ด้วยคำสั่ง “หมดเวลาการแข่งขัน นักกีฬาเคารพกัน”

(9.11) เป็นผู้ออกคำสั่ง หยุดการแข่งขัน ด้วยคำว่า **“หยุด”** พร้อมยกแขนขนานธงคู่เป็นสัญญาน **เมื่อมีคำสั่งให้หยุดการแข่งขัน** จากกรรมการเทคนิคหรือกรรมการกลาง

(9.11.1) แจ้งลำดับเหตุการณ์ที่เกิดแก่นักกีฬา

(9.11.2) ให้นักกีฬาพักการแข่งขันจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงคำสั่ง จากกรรมการกลางหรือกรรมการเทคนิค

(9.11.3) เมื่อ กรรมการกลางหรือกรรมการเทคนิค สั่งให้ทำการแข่งขันต่อไปได้ ให้ผู้ตัดสินหลักเรียกนักกีฬาทั้งสองฝ่าย กลับมาทำการแข่งขัน ณ จุดเดิม โดยปฏิบัติตามข้อ (9.13) จากนั้นผู้

ตัดสินหลักสั่งเริ่มการแข่งขันต่อไป

(9.11.4) เมื่อ กรรมการเทคนิค รับคำประท้วงคำตัดสินจากนักกีฬา และให้ผู้ตัดสินหลักและผู้ตัดสินรองทำกระบวนการ ทวนคำตัดสิน เมื่อได้ผลการทวนคำตัดสินแล้ว ให้แจ้งผลแก่นักกีฬาผู้ประท้วง

(9.12) ในกรณีที่ต้องวินิจฉัยตัดสินมากกว่า 1 กรณี ให้ผู้ตัดสินหลักดำเนินการวินิจฉัยตัดสินตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และให้ปฏิบัติตามการตัดสินนั้นจนครบทุกกรณี

(9.13) ในทุกครั้งก่อนที่ผู้ตัดสินหลักจะสั่งให้เริ่มการแข่งขันต่อไปโดยไม่ใช่เป็นการได้แต้ม ให้ผู้ตัดสินสั่งนักกีฬาฝ่ายหนึ่งตามแต่กรณี ให้ยืนตัวตรงเท้าชิดอยู่ ณ ที่เดิม และทำการวัดระยะด้วยการเหยียดอาวุธขนานกับพื้น แล้วให้นักกีฬาอีกฝ่ายเหยียดอาวุธขนานกับพื้นเช่นกัน โดยปลายอาวุธของทั้งคู่ชนที่โกร่งหรือกระบังซึ่งกัน และถอยออกมาจนกระทั่งยืนตัวตรงเท้าชิดได้ จากนั้นให้ทั้งสองฝ่ายถอยเท้าหลังจรดอาวุธเข้าหากัน หากเป็นกรณีนักกีฬาออกนอกวง ให้นักกีฬาผู้ออกนอกวงวางเท้าหลังที่เส้นเหลืองด้วย ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ตัดสินหลัก

(9.14) เป็นผู้ออกคำสั่ง “จบการแข่งขัน นักกีฬาเคารพกัน” เมื่อแต้มสุดท้ายวินิจฉัยเสร็จสิ้น เป็นผลให้เกิดการแพ้ชนะ หรือหมดเวลาการแข่งขัน

(9.15) กระทำการทวนคำตัดสิน ตามคำสั่งของ กรรมการเทคนิค เมื่อเกิดการประท้วงคำตัดสิน

ข้อ 10 ข้อปฏิบัติของผู้ตัดสินรองในสนาม

ผู้ตัดสินรอง มีข้อปฏิบัติในสนาม ดังต่อไปนี้

(10.1) ช่วยผู้ตัดสินหลักตรวจสอบความพร้อมของสนามแข่งขัน ป้ายแสดงเวลาและแต้ม รวมถึงอุปกรณ์ในการตัดสิน

(10.2) ช่วยตรวจสอบและสังเกตอาวุธ, เครื่องป้องกันและเครื่องแต่งกาย ที่นักกีฬานำมาทำการแข่งขันให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและเรียบร้อย ตลอดเวลาทำการแข่งขัน

(10.3) คอยรักษาตำแหน่งการยืนของตนเอง ให้อยู่ในตำแหน่งที่เว้นระยะพอดีกับผู้ตัดสินรองคนอื่น

(10.4) วินิจฉัยตัดสินตามคำสั่งของผู้ตัดสินหลัก โดยต้องฟังการแจ้งลำดับเหตุการณ์จากผู้ตัดสินหลัก และตัดสินตามการแจ้งลำดับเหตการณ์นั้น โดยใช้สัญญาณธงตามข้อ (9.4.3)

(10.5) ส่งสัญญาณแก่ผู้ตัดสินหลักทันที เมื่อมีนักกีฬากระทำออกนอกวง โดยยกธงสีเดียวกับนักกีฬาฝ่ายที่ออกนอกวง และใช้ธงอีกสีชี้ไปที่นักกีฬาฝ่ายนั้น และแจ้ง “ฝ่าย แดง/น้ำเงิน ออกนอกวง”

(10.6) ส่งสัญญาณแก่ผู้ตัดสินหลักทันทีเมื่อ เมื่อมีนักกีฬากระทำดาบหลุด โดยยกธงสีเดียวกับนักกีฬาฝ่ายที่ดาบหลุดและใช้ธงอีกสีชี้ไปที่นักกีฬาฝ่ายนั้น และแจ้ง “ฝ่าย แดง/น้ำเงิน ดาบหลุด”

(10.7) ส่งสัญญาณแก่ผู้ตัดสินหลักทันทีเมื่อ เมื่อมีนักกีฬากระทำผิดวิสัย โดยยกธงสีเดียวกับนักกีฬาฝ่ายที่กระทำผิดวิสัยและใช้ธงอีกสีชี้ไปที่นักกีฬาฝ่ายนั้น และแจ้ง “ฝ่าย แดง/น้ำเงิน กระทำผิดวิสัย”

(10.8) ส่งสัญญาณแก่ผู้ตัดสินหลักทันทีเมื่อ เมื่อมีนักกีฬาไม่พร้อมทำการแข่งขัน โดยยกธงสีเดียวกับนักกีฬาฝ่ายที่ไม่พร้อมทำการแข่งขันและใช้ธงอีกสีชี้ไปที่นักกีฬาฝ่ายนั้น และแจ้ง “ฝ่าย แดง/น้ำเงิน ไม่พร้อมแข่งขัน”

(10.9) ส่งสัญญาณแก่ผู้ตัดสินหลักทันทีเมื่อ เมื่อมีนักกีฬาบาดเจ็บ โดยยกธงสีเดียวกับนักกีฬาฝ่ายที่ดาบหลุดและใช้ธงอีกสีชี้ไปที่นักกีฬาฝ่ายนั้น และแจ้ง “ฝ่าย แดง/น้ำเงิน บาดเจ็บ”

(10.10) ส่งสัญญาณแก่ผู้ตัดสินหลักทันทีเมื่อ เมื่อมีเหตุอื่น ๆ

(10.11) กระทำการทวนคำตัดสิน ตามคำสั่งของ กรรมการเทคนิค เมื่อเกิดการประท้วงคำตัดสิน

ข้อ 11 หลักการวินิจฉัยแต้ม

หลักการวินิจฉัยแต้ม มาจากหลักพฤติกรรมการต่อสู้ของมนุษย์และหลักการต่อสู้ด้วยอาวุธ ที่นำมา ใช้วินิจฉัยพฤติกรรมของนักกีฬาดาบไทย เพื่อตัดสินเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นในการแข่งขัน มีหลักการวินิจฉัยดังนี้

(11.1) หลักการเข้ากระทำและกระทำกลับที่เป็นผล คือ การกระทำที่สามารถใช้ส่วนใบดาบของอาวุธด้วยวิธีการตีหรืองัดเท่านั้น และถูกส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายหรือเครื่องแต่งกายของอีกฝ่ายหนึ่งได้สำเร็จอย่างชัดเจน ซึ่งมีหลักการพิจารณาดังนี้

(11.1.1) เมื่อนักกีฬาฝ่ายหนึ่งสามารถเข้ากระทำได้เป็นผลสำเร็จ และคู่ต่อสู้ไม่มีการป้องกันตัวหรือไม่สามารถป้องกันตัวให้เป็นผลสำเร็จจากการกระทำนั้น ตามข้อ (11.3) อีกทั้งไม่มีหรือไม่สามารถกระทำกลับได้ในฉับพลันทันทีเป็นผลสำเร็จ ตามข้อ (11.2.1) จึงถือว่า **ฝ่ายกระทำได้แต้ม**

(11.1.2) เมื่อนักกีฬาฝ่ายหนึ่งสามารถเข้ากระทำได้เป็นผลสำเร็จ แล้วถูกคู่ต่อสู้กระทำกลับแต่สามารถป้องกันตัวให้เป็นผล ตามข้อ (11.3) ได้สำเร็จ จึงถือว่า **ฝ่ายกระทำได้แต้ม**

(11.1.3) เมื่อนักกีฬาฝ่ายหนึ่งถูกเข้ากระทำก่อน โดยสามารถป้องกันตัวให้เป็นผล ตามข้อ (11.3) ได้สำเร็จ และสามารถกระทำกลับเป็นผลสำเร็จ จึงถือว่า **ฝ่ายถูกกระทำได้แต้ม**

(11.2) หลักการเข้ากระทำที่ไม่เป็นผล คือ การกระทำที่ไม่เกิดผล 2 ประการ

(11.2.1) การตีสวน คือ เมื่อนักกีฬาฝ่ายหนึ่งสามารถเข้ากระทำได้เป็นผลสำเร็จ แต่คู่ต่อสู้สามารถ “กระทำกลับดาบแรก” ได้ในฉับพลันทันที ด้วยความเร็วของจังหวะไม่น้อยกว่า 300 BPM จึงถือว่า **เสมอกัน**

(11.2.2) การตีเปล่า คือ เมื่อนักกีฬาฝ่ายหนึ่งเข้ากระทำไม่เป็นผลสำเร็จ ด้วยเข้ากระทำไม่ถูกเป้าหรือโดยคู่ต่อสู้รับได้ แต่ไม่กระทำต่อและหรือเข้า “กระทำกลับดาบแรก” แต่ไม่ถูกเป้าเช่นกัน จึงถือว่า **เสมอกัน**

(11.3) หลักการป้องกันตัวที่เป็นผล คือ การกระทำป้องกันตัวด้วยวิธีรับและ/หรือหลบด้วยอาวุธของตนจากอาวุธของคู่ต่อสู้

(11.3.1) การกระทำป้องกันตัวที่เป็นผลด้วย การรับ คือ การกระทำที่สามารถใช้อาวุธ รับ ปัด ปิด ป้อง ด้วยส่วนใดส่วนหนึ่งของอาวุธได้สำเร็จอย่างชัดเจน คือ ไม่ถูกอาวุธของคู่ต่อสู้กระทบส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายหรือเครื่องแต่งกายของตนเองในคราวเดียวกัน จึงถือว่า **เป็นผล**

(11.3.2) การกระทำป้องกันตัวที่เป็นผลด้วย การหลบ คือ การกระทำเคลื่อนที่หรือเคลื่อนไหวร่างกาย หลบหลีกการเข้ากระทำด้วยอาวุธของคู่ต่อสู้ได้สำเร็จอย่างชัดเจน คือ ไม่ถูกอาวุธของคู่ต่อสู้กระทบส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายหรือเครื่องแต่งกายของตนเองในคราวเดียวกัน จึงถือว่า **เป็นผล**

(11.4) หลักการเข้ากระทำที่ผิดหลักการต่อสู้ป้องกันตัว คือ การกระทำที่ไม่เป็นไปตาม “เจตคติของกีฬาดาบไทย” ซึ่งเป็นการเข้าทำที่ก่อให้เกิดความอันตรายหรือผิดหลักการต่อสู้ป้องกันตัวของกีฬาดาบไทย

(11.4.1) การเข้ากระทำด้วยการแทง คือ การเข้ากระทำที่ทำให้ปลายอาวุธแทงถูกส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายหรือเสื้อผ้าหรือเครื่องป้องกันของอีกฝ่ายสำเร็จ ให้การเข้ากระทำนั้น **ไม่เป็นผล**

(11.4.1.1) หากฝ่ายใดเข้ากระทำก่อนด้วยการแทงให้ทุกการกระทำหลังจากนั้น ถือว่า **ไม่เป็นผล** แล้วให้ผู้ตัดสินวินิจฉัยตัดสิน การกระทำผิดวิสัยแก่ฝ่ายที่เข้ากระทำการแทงด้วย

(11.4.1.2) หากมีฝ่ายใดเข้ากระทำก่อนแล้วฝ่ายหนึ่งกระทำกลับด้วยการแทงภายหลังให้การกระทำกลับนั้น **ไม่เป็นผล** แล้วให้ผู้ตัดสินวินิจฉัยตัดสินการเข้ากระทำนั้นก่อน จากนั้นให้ผู้ตัดสินวินิจฉัยตัดสิน การกระทำผิดวิสัยแก่ฝ่ายที่ใช้การแทงกระทำกลับด้วย

(11.4.2) การเข้ากระทำที่รุนแรง คือ การเข้ากระทำด้วยความรุนแรงที่ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของคู่ต่อสู้ ถูกส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายอีกฝ่ายสำเร็จไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ ให้ผู้ตัดสินวินิจฉัยตัดสินตามลำดับเหตุการณ์ก่อน แล้ววินิจฉัยตัดสินฝ่ายที่เข้ากระทำรุนแรงทุกครั้ง

(11.4.2.1) การเข้ากระทำด้วยความรุนแรง

(11.4.2.2) การเข้ากระทำถูกเป้าหมายที่บอบบาง เช่น คอและอวัยวะเพศ

(11.4.2.3) การเข้ากระทำด้วยการก้าวขาหลังมาข้างหน้าต่อเนื่องเกิน 1 ก้าว สำหรับกระบี่ ดาบเดี่ยวและดาบเดี่ยวยุวชน

(11.4.2.4) การเข้ากระทำด้วยการก้าวขาหลังมาข้างหน้าต่อเนื่องเกิน 2 ก้าว สำหรับดาบสองมือ

(11.4.3) การกระทำที่ไม่มีการป้องกันตัว คือ การกระทำโดยไม่คำนึงถึงป้องกันตัวและความปลอดภัยของตนเอง ถือเป็นการกระทำที่ผิดหลักการต่อสู้ป้องกันตัวและไม่เป็นไปตาม “เจตคติกีฬาดาบไทย” ให้ผู้ตัดสินวินิจฉัยตัดสินตามลำดับเหตุการณ์ก่อน แล้ววินิจฉัยตัดสินฝ่ายที่เข้ากระทำที่ไม่คำนึงถึงการป้องกันตัวทุกครั้ง

(11.4.3.1) การเข้ากระทำด้วยการพุ่งกระโดดเข้าหาคู่ต่อสู้

(11.4.3.2) การเข้ากระทำด้วยอาวุธทั้ง 2 มือพร้อมกัน โดยไม่มีการป้องกันตัว

(11.4.3.3) การกระทำกลับโดยที่ไม่มีเจตนาในการป้องกันตัวก่อน

(11.4.3.3) การหันหลังให้คู่ต่อสู้โดยไม่มีเหตุอันควร และโดยไม่มีการป้องกันตัว

ข้อ 12 การได้แต้มและการบันทึก

(12.1) การได้แต้ม กำหนดให้ผู้ตัดสินหลักและผู้ตัดสินรอง มีสิทธิ์คนละ 1 เสียง เมื่อมีการกระทำที่ผู้ตัดสินหลักเห็นว่ามีนัยยะที่เป็นผล ผู้ตัดสินหลักจะสั่ง “หยุด” และสั่งให้ผู้ตัดสินรองทุกคนมีการวินิจฉัยตัดสินการประกาศให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้แต้ม ต้องอยู่ในเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(12.1) ในกรณีที่มีผู้ตัดสิน 5 คน ต้องมีมติเสียงรวมกัน เท่ากับหรือมากกว่า 3 เสียง

(12.2) ในกรณีที่มีผู้ตัดสิน 3 คน ต้องมีมติเสียงรวมกัน เท่ากับหรือมากกว่า 2 เสียง

(12.2) การบันทึก กำหนดให้ผู้ตัดสินหลัก เป็นผู้สั่งบันทึก ออกนอกวงและดาบหลุด ได้ทันทีหรือตามตามที่ผู้ตัดสินรองแจ้ง ยกเว้นการบันทึกเตือน ให้พิจารณาร่วมกับผู้ตัดสินรอง มีข้อปฏิบัติดังนี้

(12.2.1) บันทึกออกนอกวง ในระหว่างทำการแข่งขัน คือ ตั้งแต่ผู้ตัดสินหลักสั่งเริ่มการแข่งขันจนจบการแข่งขันในคู่นั้น หากนักกีฬาฝ่ายใดมีอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายนักกีฬาผู้นั้น สัมผัสพื้นนอกเขตเส้นสนามแข่งขันสีแดงให้สั่งเจ้าหน้าที่สนามบันทึกออกนอกวงแก่นักกีฬาฝ่ายนั้น และเมื่อต่อมาเกิดการตัดสินที่ได้แต้มเกิดขึ้น ให้ผู้ตัดสินหลักสั่งเจ้าหน้าที่สนามลบบันทึกออกนอกวงออกทั้งหมด และหากนักกีฬาผู้มีบันทึกออกนอกวงอยู่ก่อนแล้ว กระทำออกนอกวงซ้ำ ให้ผู้ตัดสินหลักสั่งเพิ่ม 1 แต้มกับนักกีฬาอีกฝ่าย แล้วให้เจ้าหน้าที่สนามลบบันทึกออกนอกวงออกทั้งหมด

(12.2.2) บันทึกดาบหลุด เมื่อในเวลาแข่งขัน (ตั้งแต่หลังผู้ตัดสินหลักสั่งเริ่มและก่อนผู้ตัดสินหลักสั่งหยุด) มีนักกีฬากระทำดาบหลุด คือ ถ้าเป็นกระบี่ ให้นิ้วทั้ง 5 หลุดจากด้าม จึงถือเป็นดาบหลุด ถ้าเป็นดาบสองมือ ให้นิ้วทั้ง 5 หลุดจากด้ามหรือนิ้วใดนิ้วหนึ่งหลุดออกจากสายคล้องมือ จึงถือเป็นดาบหลุด

หากผู้ตัดสินหลักเห็นด้วยตนเอง ให้สั่งหยุดและสั่งเจ้าหน้าที่สนามบันทึกดาบหลุดแก่นักกีฬาฝ่ายนั้น หากผู้ตัดสินรองคนใดคนหนึ่งเห็นว่ามีนักกีฬาดาบหลุด ให้ส่งสัญญาณแจ้งกับผู้ตัดสินหลัก เพื่อสั่งหยุดและสั่งวินิจฉัยตัดสินดาบหลุดแก่นักกีฬาฝ่ายนั้น หากนักกีฬาผู้มีบันทึกดาบหลุดกระทำดาบหลุดซ้ำ ให้ผู้ตัดสินหลักสั่งเจ้าหน้าที่สนามเพิ่ม 1 แต้มกับนักกีฬาอีกฝ่าย และให้เจ้าหน้าที่สนามลบบันทึกออก

(12.2.3) บันทึกเตือน เมื่อมีนักกีฬากระทำผิดวิสัยและรวมถึงผู้เข้าชม ผู้ฝึกสอนหรือทีมงานของนักกีฬาฝ่ายนั้นกระทำผิดวิสัยด้วย ให้ผู้ตัดสินหลักสั่งหยุด และแจ้งการกระทำผิดวิสัยตามข้อ 13 แก่นักกีฬาผู้นั้น แล้วสั่งให้ผู้ตัดสินทำการวินิจฉัยตัดสิน หากมีผู้ตัดสินเห็นชอบเกิน 3 ใน 5 เสียง ให้ผู้ตัดสินหลักสั่งเจ้าหน้าที่สนามบันทึก เตือน และหากนักกีฬาฝ่ายใดถูกตัดสินตัดสินเตือนอีกครั้งหลังถูกบันทึกเตือนแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการกระทำผิดวิสัยกรณีใด ให้ผู้ตัดสินหลักปฏิบัติเช่นเดิม และสั่งให้แต้ม 1 แต้มแก่ฝ่ายตรงข้าม ในทุกครั้งที่ถูกเตือนอีกไปเรื่อย ๆ จนครบ 5 แต้ม ในการแข่งขันคู่นั้น

ข้อ 13 การกระทำผิดวิสัย

การกระทำผิดวิสัย ได้แก่ การกระทำและพฤติกรรมที่ไม่ใช่วิสัยสุภาพชน ปัญญาชนและผู้มีน้ำใจนักกีฬา ของนักกีฬาที่ลงแข่งขัน ผู้เข้าชมและทีมงานของนักกีฬา ดังต่อไปนี้

(13.1) นักกีฬากระทำการแข่งขันโดยไร้ซึ่งน้ำใจนักกีฬา และหรือกระทำกิริยาที่ไม่ให้เกียรติการแข่งขัน

(13.2) นักกีฬาเข้ากระทำโดยขาดเหตุผลหรือกระทำรุนแรง ตามข้อ (11.4) อันไม่คำนึงถึงความปลอดภัย

(13.3) นักกีฬาจงใจใช้อวัยวะหรืออาวุธ ทำร้ายนักกีฬาคู่แข่งขันหรือผู้อื่น

(13.4) นักกีฬาจงใจเข้ากระทำก่อนผู้ตัดสินสั่งเริ่มการแข่งขัน หรือหลังจากผู้ตัดสินสั่งหยุดการแข่งขัน

(13.5) นักกีฬาแสดงอาการดีใจจนเกินงาม และหรือก่อนคำตัดสินของผู้ตัดสินหลัก เช่น กระโดดโลดเต้น การกรีดร้องตะโกน หรือเยาะเย้ยคู่ต่อสู้

(13.6) นักกีฬาไม่ทำการแข่งขันให้สมเกียรติและศักดิ์ศรีของตน

(13.7) นักกีฬาจงใจไม่สวมใส่หน้ากากลักระจับตามที่ข้อบังคับกำหนด

(13.8) นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้เข้าชมหรือทีมงานของนักกีฬาฝ่ายนั้น แสดงอาการก่อกวน จงใจหลอกลวง และหรือกระทำการใด ๆ เพื่อถ่วงเวลาการแข่งขันหรือชี้นำการตัดสินของผู้ตัดสิน

(13.9) นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้เข้าชมหรือทีมงานของนักกีฬาฝ่ายนั้น มีการพูดจาหยาบคาย เย้ยหยัน ท้าทาย ส่งเสียงเชียร์หรือสั่งสอน ในลักษณะที่ก่อกวนความสงบ ไม่เป็นสุภาพชนในสนามการแข่งขัน

(13.10) นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้เข้าชมหรือทีมงานของนักกีฬาฝ่ายนั้น ก่อวิวาทในสนามแข่งขัน

(13.11) นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้เข้าชมหรือทีมงานของนักกีฬาฝ่ายนั้น จงใจฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ตัดสินหรือกรรมการเทคนิคทุกกรณี

ข้อ 14 การขอเวลานอก

การขอเวลานอกในการแข่งขันแต่ละคู่นั้น สามารถทำได้ดังนี้

(14.1) นักกีฬามีสิทธิ์ขอเวลานอกได้ฝ่ายละ 1 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1 นาที ในการแข่งขันคู่นั้น ๆ

(14.2) ในการขอเวลานอก นักกีฬาจะต้องถอยออกมานอกระยะอย่างระมัดระวัง แล้วยกมือแจ้งต่อผู้ตัดสินเพื่อขอเวลานอก แต่ถ้าหากคู่ต่อสู้ยังอยู่ในระยะต่อสู้จะกระทำมิได้

(14.3) ระหว่างพัก ห้ามนักกีฬาออกนอกสนามแข่งขัน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ตัดสินแล้วเท่านั้น

(14.4) อนุญาตให้ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และหรือทีมงาน สามารถเข้ามาพูดคุยและบริการนักกีฬาได้คราวละไม่เกิน 2 คน จากนั้นต้องกลับไปอยู่จุดที่กำหนด

(14.5) เมื่อนักกีฬาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดขอเวลานอก นักกีฬาอีกฝ่ายจะได้รับสิทธิ์ในการพักด้วย

ข้อ 15 การบาดเจ็บขณะแข่งขัน

เมื่อมีนักกีฬาบาดเจ็บในการแข่งขัน ให้ปฏิบัติดังนี้

(15.1) ในระหว่างการแข่งขัน ถ้านักกีฬาได้รับบาดเจ็บจนไม่อาจแข่งขันต่อไปได้ ผู้ตัดสินอาจอนุญาตให้นักกีฬาผู้นั้นพักระหว่างการแข่งขันได้ในกำหนดเวลาไม่เกิน 5 นาที โดยให้อยู่ในความดูแลของผู้ตัดสินและแพทย์สนาม เมื่อพักครบ 5 นาทีแล้ว หากนักกีฬาผู้นั้นยังไม่สามารถทำการแข่งขันต่อไปได้ หรือแพทย์สนามเห็นสมควรให้ยุติการแข่งขัน ให้ผู้ตัดสินหลักปรับนักกีฬาผู้นั้นเป็นฝ่ายแพ้ โดยบันทึกให้นักกีฬาคู่แข่งขันชนะ 5 แต้ม และนักกีฬาผู้นั้นมีแต้มเท่าที่มีบันทึกไว้ก่อนการอนุญาตให้พัก

(15.2) หากนักกีฬามีอาการบาดเจ็บและกำลังจะต้องลงแข่งขันต่อไป ให้ผู้ฝึกสอนแจ้งแก่กรรมการเทคนิคเพื่อขอคำแนะนำเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์แก่นักกีฬาที่สุด โดยอาจจะให้กรรมการกลางร่วมพิจารณาด้วยก็ได้

สมาคมกีฬากีฬาไทย แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข้อ 16 การตีความในข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการตีความใด ๆ ในข้อบังคับนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของกรรมการกลางร่วมกับกรรมการเทคนิคจากสมาคม และถือคำตัดสินการตีความนั้นเป็นที่สิ้นสุด

ข้อ 17 การแก้ไขข้อบังคับ

การแก้ไขข้อบังคับนี้ สามารถกระทำได้โดยผ่านมติเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการ และนำเสนอในการประชุมสามัญของ คณะกรรมการบริหารสมาคม โดยมีมติสนับสนุนการแก้ไขนั้น ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการที่มาร่วมประชุม

ประกาศ ณ วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2568

(ดร.ปริยากร รัตนสุบรรณ)

นายกสมาคมกีฬากีฬาไทยแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

สมาคมกีฬากีฬาไทย แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์